

KEC: bittere strijd aan de top over de rug van kwetsbare kinderen

Partijen binnen het Kennis- en Expertise Centrum in Roermond vechten elkaar de tent uit. Het KEC, bundeling van zorg en onderwijs voor probleemkinderen, hangt aan een zijden draad.

ROERMOND
DOOR GERTIE DRIESSEN

De verf was nauwelijks droog bij het Kennis- en Expertisecentrum of de partijen die er onder één dak zitten, sloegen elkaar al de koppen in. De situatie is inmiddels dusdanig geëscaleerd dat de vuile was niet meer binnenskamers blijft. De etterende zweer is afgelopen weken in volle hevigheid open gebarsten. Het trieste van de zaak: het gaat over de rug van kwetsbare kinderen.

Het begon allemaal zo mooi in 2015. Diverse partijen die zich richten op zorg en onderwijs aan kinderen met een rugzakje vestigden zich onder één dak. Doel: de onderlinge schotten weghalen. Concreet gaat het om de Mutsaersstichting (jeugdzorg) en de Wijnbergschool (speciaal onderwijs) die al langer samenwerken en dezelfde bestuursvoorzitter delen. En daarnaast de Aloysius Stichting, een koepel met scholen voor speciaal onderwijs in het hele land.

Rapport

Tussen de twee kampen botert het niet. De strijd is zo hoog opgelopen dat er geen enkel besluit meer wordt genomen. Debet daaraan is een onduidelijkheid in de statuten over de stemverhouding. Niemand kan zijn wil aan de ander opleggen. Een gevaarlijke impasse voor een instelling met probleemkinderen. De aanstelling van interim-bestuurder Marjolijn Keesmaat, die de zaak vlot moest trekken, leidde tot niks. Het rapport dat zij opstelde ligt er niet om. Haar conclusie: alle schuld ligt bij de Aloysius Stichting die de samenwerking frustreert. Aloysius moet maar uit het KEC stappen als de stichting zich niet aan de overeenkomsten kan conformeren.

Volgens Keesmaat is de veiligheid op vele fronten in het geding. Ook die van docenten en leerlingen. Keesmaat wil zelf geen enkel commentaar geven en verwijst naar Matthieu Goedhart. Die rept over een gebouw dat niet geschikt is voor



de doelgroep. Over veelvuldig schorsen van leerlingen en docenten die vertrekken. Bevindingen die bestuursvoorzitter Hans Kelderman van de Aloysius Stichting op zijn beurt weer weerspreekt. Zelfs over waar de kern van het probleem zit, verschillen beide partijen van mening. Volgens Goedhart is dat de visie op de behandeling van probleemkinderen en de samenwerking binnen het KEC. De Aloysius Stichting heeft volgens hem niet

de juiste expertise in huis; de Mutsaersstichting heeft die wel. Maar samenwerken komt er niet van omdat „organisaties vanuit hun eigen belang redeneren”.

Pijnpunt

Kelderman wijst een heel ander pijnpunt aan als kern: de manier van besturen. Volgens hem wil Goedhart een top-down organisatie, waar veel geld naar overhead gaat en de Mutsaersstichting de

Trap naar de aula van het KEC. Volgens het rapport is het gebouw niet geschikt voor de doelgroep.

FOTO MAARTJE VAN BERKEL

‘baas’ is. De Aloysius Stichting zou precies het tegenovergestelde ambiëren. In managementtermen een bottom-up organisatie, waarbij vanuit de werkvloer besluiten tot stand komen. Wat de oorzaak ook is, het geschil is inmiddels zo hoog opgelopen dat ernstig aan het voortbestaan van het KEC getwijfeld moet worden. Dat zou jammer zijn, aangezien met de onderliggende filosofie - schotten tussen organisaties weghalen - niks mis is.